

(המשך מעמוד 43)

תסריט השתתף בו, ביים והפיק אותו. גם הפעם הוא עשה הכל בכוחות עצמו. הסרט המתקדם היה סיפורו האישי של ישראלי. הוא התרחש על רקע השואה, השחקן התמודד עם צדדים שונים של יצר הנקמה. הוא ביטא את חוסר הטעם ואת ההכרח שביצור הנקם. ישראלי השקיע את כל כספו בהפקת הסרט, וכשקולע לקשיי מימון אף מכר את מועדון המרתף שהיה בבעלותו. הסרט קיבל ביקורות מצויינות והוגדר עליידי העיתונות כ"סרט חובה". הוא גם זכה ב"כינור דוד ובפרס ברלין" אך הקהל לא בא.

זה הדהים אותי. למה לא באים לראות את הסרט? מספר ישראלי. ניכר עליו שעד היום כישלון הסרט מכאיב לו. "פית"

"כל הזוהר והתהילה לא מעניינים אותי. זה אינו עולם המושגים שלי. המסירות בערבים, בתייפקה וטורי הרכילות לא חסרים לי. להיפך, אני כל הזמן ברח" תי מזה. כל אלה הם המצאה של עיתונאי. הם המציאו את כל הפולחן הזה כדי שיהיה להם על מה לכתוב."

הרבה עצבים

והמון מתח

הרבה גורן היתה בגורת שמינית וציפתה לגיוסה לצה"ל כשטיילה לה ברחוב דיונוגף. מנחם גולן עצר אותה וצעק לעברה: "מצאתי את - פורטוגה!". בין לילה השתנו חייה של התלאביתית בת השמונה-עשרה. יפהיפה שחומת-עור

אהובה גורן כיום סינדרלה מודרנית

חוויה אחת ותו לא. גולן, שהשקיע בסרט כסף רב ופירסום רעשני תלה תיקוות רבות בכוכבת שהתגלתה באמצע הרחוב, וקיווה שאחרי ש"הסרט יצלח, תשנה אהובה את דעתה. הסרט הצליח מאוד אך אהובה בשלה. היא פרשה לחלוטין מעולם הסרטים. למרות שעד היום זורמות אליה הצעות רבות. מסבירה אהובה: "חוץ משחקנים אמיתיים, שזוהו צורך נפשי עבורם. רוב האנשים נמשכים, לקולנוע ביגלל הזוהר שבו. אך בעבודה בקולנוע אין זוהר כלל. זוהי עבודה קשה ומתישה. עבדתי 5-6 שבועות עד 12 בלילה. כל סצינה צולמה עשרות פעמים. זהו עולם עם הרבה עצבים והמון מתח. אתה צריך להיות כן אדם מסוג מסויים שבביל להישאר בג'ונגל הזה. הזוהר הוא לא בעבודה. אלא בהילה שיוצרים מסביב. את הזוהר הזה יוצרים הקהל והעיתונאים שצריכים לספק גיבור רים לקהל הזה. גם מרוכל בשוק אפשר לעשות מצליחן אם יודעים איך להמכור אותו."

"הסרט לא השפיע על חיי האישיים. לא התחברתי עם הבהמה וזה לא עניין אותי. עשיתי את העבודה וזהו". אך גם בצבא ולאחר מכן לא הניחו לה. השם פורטוגה דבק בה. אם חצי שנה אחרי הסרט היו קוראים לי כך, זה היה בסדר. אבל עברו כל כך הרב שנים מאז ואני עדיין פורטוגה. למרות שזה צריך להתמלא לי, זה מעצבן אותי, כי אני לא חושבת שצריך לזכור לנ"אדם כל-כך הרבה שנים את מה שהוא עשה פעם. כל דבר בתקופתו. ואני לא פורטוגה - אני אהובה."

אהובה יודעת שמה שקרה לה הוא חלומן של נערות רבות. היא אפילו מצטערת שתפקיד לא נבחרה נערה ש"שאפה להיות שחקנית. מבחינה זאת זה היה באמת בינוני" היא אומרת. פנו אלי אחר-כך פעמים רבות, אבל עניתי בלא מוחלט לכל מי שפנה. מאוד הרגין אותה גם שהביקורת תמיד התייחסה בעיקר ליופיה, ולכן פנתה ל"עבודה בעלת אתגר הדורשת ממנה להיר" כיה גם כישורים אחרים, ולא יופי בלבד. "יכולתי להיבנות על הפירסום העצום שקבלתי ולהמשיך בדוגמנות. אבל תמיד הסתכלו עלי ביגלל היופי. רציתי להוכיח את עצמי בשטח שיש בו גם דרישות אחרות. לשבור את המיתוס שבחורות יפות הן טיפשות ולהוכיח שיש לי גם משהו בראש."

אהובה אהבת מאוד את עבודתה כיצ"צ יופי, כי לדבריה היא עוסקת בתחום שהוא גם נשי וגם צירתי. "ולראת שאני מוציאה בחורה יפה מתחת לידיים, יש בזה סיפוק רב."

שחקנית צעירה

ושאפתנית

פיטישה נוספת מעולם הסרטים ו"התיאטרון היא אבירמה גולן. גם היא כוכבת של סרט אחד בלבד. גם היא נחשבה לתגלית מבטיחה בשעתו, ופרשה מעולם הסרטים, אל הספרות והכתיבה. גם אבירמה גולן נמנית עם הגליוטלי הז גדולות של מנחם גולן. אך שלא כמו אהובה, שהגינה אל עולם הסרטים במיקר רה, היתה אבירמה שחקנית צעירה ושאפתנית בתחילת דרכה. אחרי שכבר היתה מכוכבות להקת פיקוד-דרום, היא גם השתתפה בהפקות כמו: הרוטשילדים ומוריס קונובה, וכולם ניבאו לה גדולות. כיום אבירמה בתחילת שנות השלושים שלה. עדיין נאה מאוד וחייה בממשבה קטנה בשרון. היא נשואה לסקי ממשלתי ומגדלת את בתה הקטנה בבית בעל רע" פים אדומים, עם כלב, גינה וחצר. היא עוסקת בתרגום, וכותבת סיפורי ילדים ו"תסריטים לטלוויזיה הלימודית."

על הסרט לנור ספירס את שמה ושבו השתתפה לצידו של יהודה ברקן היא אי"נה רוצה לשמוע, ומתביישת בעצם השי"תתפוחת בו. ואת עבודתה כשחקנית קול"נוע ותיאטרון היא מגיירה כשלב של חי"פוש. שהביא אותה למה שהיא אהבת באמת: הכתיבה. "מי שבאמת יכול ליהנות כשהוא משחק ערבי-ערב את אותו התפקיד, זהו רק שח"קן מלידה. שלא יכול אחרת. עד גיל 25 חשבתי שאני רוצה להיות שחקנית. לקחי תי שעורים בתנועה ובפיתוח קול ועשי תי מבחני קבלה לקולנוע ולתיאטרון. האהבתי את ההווה, את האנשים, את חוסר השיגרה וחוסר הביטחון של היום" (המשך בעמוד 56)

החתן

דני מעוז, המוגדר איש עסקים, ביטוח, ראיית חשבון ומיליונר, נשא מלכת יופי לאשה אחרי שעת היכרות אחת, בעת מסיבה.

היה זה כמו בסרטים. זיוה שומרת, שהיתה בסוף שנות החמישים נערת זוהר ויפהיפה מבוקשת ביותר, נישאה בשבוע שעבר אחרי היזור שארך שניות ספורות. החתן המאושר הוא המיל"יונר דני מעוז, המוגדר כיבואן-יצואן מצ"ליח, שהיה מעורב לפני כמה שנים בסיד"רה של שערוריות שהסעירה את החברה הניוצצת של תל-אביב. השניים "גדלקו" זה על זה, כפי שהג"דיר זאת דני, במסיבה שנערכה בשבוע שעבר. כל אחד מהם בא למסיבה עם כך זוג אחר, דבר שלא הפריע להם לקבוע ללכת ביחד למסיבה שהתקיימה למחרת. בעיצומה של המסיבה אאל דני את זיוה: "אך הית מניבה אם הייתי מציע לך נישואין?" זיוה, גרושה ואם לבן (15), התייחסה לשאלה כאל בדיחה וענתה: "תציע - ותראה איך אניב."

דני הציע, ידידה משותפת, שעמדה לידם בעת חילופי הדברים, הסירה מאצ"בעה את טבעת-היהלומים שלה והעמידה לפניהם אתגר: "אם אתה מתכוון ברצי"נות, תקדש אותה עכשיו, בטבעת שלי, וזו תהיה גם מתנת-הנישואין שלי." היה מי שאג את להמניך את קול המוסי"קה ולרכז את כל האורחים מסביב לבני

אחרי היכרות

של

נשא הגבר

רב-המעללים

את מלכת-היופי

של שנות ה'50'

הזוג, דני ענד את הטבעת על אצבעה של זיוה והכריז: "הרי את מקודשת לי כדת משה וישראל!" את הלילה הראשון הם בילו בנספר, אולם מאז הבוקר שלמחרת הם נראים ביחד, ומודיעים לכל מי שרק מוכן להק"שיב, שהם לומדים לאהוב זה את זה וזו את זה.

בירוניים

ומצלמה

בתחילת השבוע פנו דני וזיוה לר"בנות ונרשמו שם לנישואין קונבנ"ציוניים